

drøftet mulighederne for ændring af reglerne for tvangsauktion over løsøre og fast ejendom, som på mange måder føles forældede. Justitsministeren har under et samråd oplyst, at der er nedsat en arbejdsgruppe med henblik på en modernisering af disse regler.

Udvalget forventer, at de berørte parter inddrages i det videre arbejde.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets, socialistisk folkepartis og Danmarks kommunistiske partis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af justitsministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet under nr. 2-4, 6-8, 10, 11, 13 og 15 stillede ændringsforslag samt med de af justitsministeren under nr. 1, 5, 14, 17 og 18 stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (socialistisk folkeparti og Danmarks kommunistiske partis medlemmer af udvalget) kan ikke medvirke ved lovforslagets gennemførelse. Mindretallet finder, at der under udvalgsarbejdet er sket en væsentlig stramning af reglerne omkring udpantningsforretninger i forhold til det oprindelige lovforslag. Stramningen kommer til udtryk dels gennem forskellige afsnit i flertallets betænkingsformuleringer, dels gennem nogle af de af ministeren stillede ændringsforslag. De stramninger, der er sket, har alle til formål at styrke fordringshaverens stilling under fogedforretninger. Mindretallet anser det imidlertid for en hovedopgave at beskytte skyldnerens interesse i de her omtalte sager. Skyldneren vil oftest være den svage part, fordi samfundet tolererer hensynsløse salgsmetoder.

Mindretallet afviser derfor de af ministeren stillede ændringsforslag nr. 9, 16, 17 og 18.

Mindretallet afviser alle fremskridtspartiets ændringsforslag, der helt utvetydigt forringer skyldnerens stilling, mens det kan tilslutte sig det af Danmarks kommunistiske parti stillede ændringsforslag nr. 19. Selv om mindretallet erkender, at der også efter anden behandling af lovforslaget foreligger et lovudkast, der betyder forbedringer i forhold til nugældende lov, kan det ikke under disse omstændigheder medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Ad II. Forslag til lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m. v.

Udvalget har gennemgået dette lovforslag sammen med forslaget til lov om ændring af retsplejeloven, udpantningsloven og lov om inddrivelse af underholdsbidrag og har især beskæftiget sig med den forskel, der er på behandlingen af offentlige og private krav. Dette følger dels af forslagens § 8, der siger, at bestemmelsen om »fredningstid« i retsplejelovens § 490 ikke skal gælde pante- og toldfogeder, dels af den omstændighed, at fogedrekvirenten (kreditor) og fogedmyndighederne er den samme, når det gælder det offentlige krav.

Udvalget har drøftet denne problematik i et samråd med justitsministeren, der ikke har ment det muligt at benytte en regel om »fredningstid« på 6 måneder ved skatte- og afgifts-krav, der forfalder måneds- eller kvartalsvis og må inddrives i takt hermed.

Efter fornyet overvejelse af problemet har udvalget herefter accepteret, at denne forskel i retsstillingen lovfæstes.

På et andet område – nemlig med hensyn til den særlige afdragsordning efter retsplejelovens § 525 – har udvalget overvejet at gennemføre en særrregel i nærværende lovforslag. Forholdet er det, at i princippet gælder også § 525 for pante- og toldfogeders udlæg, men da pante- og toldfogeder i almindelighed er underordnede tjenestemænd i forhold til de skatte- og afgiftsmyndigheder, der måske forinden har behandlet en ansøgning om henstand, vil en afdragsordning som almindelig regel næppe komme på tale, og en praksis, hvorefter den almindelige fogedret som klageinstans skulle tage stilling til debitorernes ønsker om afdragsordning, ville bebyrde fogedrettens virksomhed uforholdsmæssigt og i øvrigt fremkalde en uensartethed i afgørelserne, som ikke er ønskelig.

Udvalget afstår derfor fra at fremsætte noget ændringsforslag i så henseende, men finder dog at måtte udtale det ønskelige i, at de skatte- og afgiftsopkrævende myndigheder efter forholdene viser samme sociale hensyn over for deres skyldnere, som der nu ved ændringerne i retsplejeloven åbnes mulighed for at vise over for skyldnere i privatretlige gældsforhold.

Herefter indstiller *udvalget* lovforslaget til *vedtagelse uændret*.